

ΟΨΕΙΣ & ΧΩΡΙΣΜΑΤΑ ΜΕ ΓΥΑΛΙΝΑ ΠΕΤΑΣΜΑΤΑ ΔΙΑΤΟΜΗΣ ΣΧΙΜΑΤΟΣ U
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΑΝΑΚΛΙΝΣΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ
ΥΠΕΡΥΨΩΜΕΝΑ ΔΑΠΕΔΑ

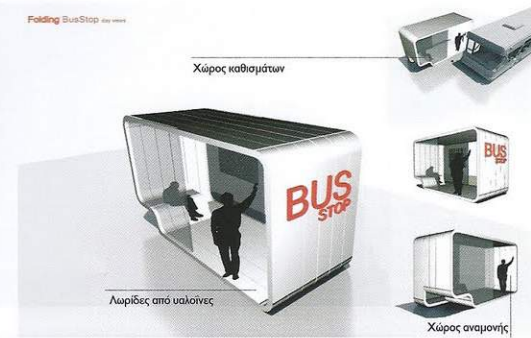
ΕΡΕΥΝΑ ΑΓΟΡΑΣ
ΞΥΛΙΝΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

ΦΑΚΕΛΟΣ: ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ ΝΗΣΙ ΠΡΩΤΟΛΑΔΑ, ΠΥΡΡΟΠΡΩΤΟΛΑΔΟ, ΕΞΕΡΧΩΜΕΝΟ

ΠΡΩΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΓΙΑ ΕΛΛΗΝΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑ

σε διεθνή διαγωνισμό

Φωτορεαλιστικές απεικονίσεις της στάσης λεωφορείου κατά τη διάρκεια της ημέρας

Φωτορεαλιστικές απεικονίσεις της στάσης λεωφορείου κατά τη διάρκεια της νύκτας

Την πρώτη θέση μεταξύ των 260 συμμετοχών κατέλαβε η πρόταση του Έλληνα αρχιτέκτονα Νίκου Πλασιέρα σε διεθνή διαγωνισμό που πραγματοποιήθηκε στην πολιτεία Γιούτα των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Ο διαγωνισμός διοργανώθηκε από το Τμήμα Αστικού και Μητροπολιτικού Σχεδιασμού και το Τμήμα Επικοινωνιών του Πανεπιστημίου της Γιούτα σε συνεργασία με τον οργανισμό συγκοινωνιών της πολιτείας (Utah Transit Authority). Οι διαγωνιζόμενοι έπρεπε να σχεδιάσουν μια στάση λεωφορείου σε συγκεκριμένο χώρο κοντά στο πανεπιστήμιο, ενώ οι αρχές της πολιτείας ήδη επεξεργάζονται την ιδέα

να αποκτηθούν περισσότεροι χώροι στην πόλη προκειμένου να δημιουργηθούν κι άλλες όμοιες στάσεις. Η πρόταση του Έλληνα αρχιτέκτονα ("Folding BusStop") συνίσταται στο σχεδιασμό μιας στάσης που αποτελείται από έξι λωρίδες ίδιου μεγέθους (κατά πλάτος και κατά μήκος), οι οποίες τοποθετούνται διαδοχικά δημιουργώντας διαφορετικά σχήματα και μορφοποιώντας ανάλογα τη στάση του λεωφορείου. Μ' αυτό τον τρόπο δημιουργείται ένα "κατούρινο" (κατασκευασμένο με συγκεκριμένους κανόνες) απλά με το διπλό των έξι λωρίδων. Οι λωρίδες αυτές, των οποίων το υλικό προτείνεται να έχει ως βάση τις υ-

λιδες, δεν ακουίνται μόνο στο να "επιναλάβονται και να παραλλάσσονται" -έκτολες την ίδια περίμετρο όταν οι άκρες τους ενωθούν- αλλά αποσπώνται και κάθε μία ξεχωριστά τμήμα - ενότιση ενός ελεγχόμενου συστήματος. Επιπλέον, αντιδρούν με ξεχωριστό τρόπο όταν προσπαθήσει κανείς να τις τεντώσει ή να αλλάξει τη μορφή και το σχήμα τους. Κατά τη διάρκεια της νύκτας η στάση φωτίζεται σε μια προσπάθεια να παραμείνει ασφαλής, να είναι εύκολα αναγνωρίσιμη, αλλά και να δημιουργεί από μόνη της ένα αρχιτεκτονικό περιβάλλον. Το διακριτικό "Bus stop" (στάση λεωφορείου) προβλέπεται επί-

σης να είναι φωτιζόμενο, έτσι ώστε ο επιβαίνωντας να την αναγνωρίζει εύκολα και γρήγορα. Η ιδέα του κ. Πλασιέρα ήταν ο σχεδιασμός μια "φρέσκα" πρότασης, η οποία αφενός θα είναι σε θέση να λειτουργήσει ως πρωτότυπη και αφετέρου θα έχει τη δυνατότητα να επαναληφθεί ανάλογα με τις ανάγκες άλλων χώρων. Η συγκεκριμένη στάση της πρότασης είναι προκατασκευασμένη και απομεινών μόνο η συναρμολόγηση των κομμάτων στο χώρο που πρόκειται να τοποθετηθεί ώστε να είναι έτοιμη να λειτουργήσει. Η πρόταση του Έλληνα αρχιτέκτονα υποστηρίζεται από την Ομοσπονδιακή Αρχή Συγκοινωνιών των Η.Π.Α.

4η ΔΙΕΘΝΗΣ ΜΠΙΕΝΑΛΕ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΣΤΟ ΡΟΤΕΡΝΤΑΜ

Ελληνική συμμετοχή με την πρόταση υποψήφιου διδάκτορα του Α.Π.Θ.

Η ερευνητική πρόταση "Οικισμοί εκτόπισης: becoming informal" του αρχιτέκτονα Sebastian Duque είναι μια από τις 44 προτάσεις που έγιναν δεκτές (μεταξύ των 160 που υποβλήθηκαν από διάφορα πανεπιστήμια του κόσμου) και παρουσιάστηκε στην 4η διεθνή Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής στο Ρότερνταμ. Η έρευνα βασίζεται στη διδακτορική διατριβή του αρχιτέκτονα με τίτλο "Οικισμοί εκτόπισης: Σε ανάλυση αρχιτεκτονικών αρχών άτυπης αστικοποίησης", που εκπονεί ο κ. Duque στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης υπό την επιβλεψη της αναπληρώτριας καθηγήτριας Βάνας Τεντοκόλη (στην τριμελή επιτροπή συμμετέχουν η καθηγήτρια Φανή Βαβύλη και ο καθηγητής Αναστάσιος Κωταίοπουλος). Ο "Οικισμοί εκτόπισης: becoming informal" αποτελούν μια έρευνα σε εξέλιξη, η οποία διερευνά τη "μορφογένεση της άτυπης αστικοποίησης" στην περίπτωση των "μη τυπικών" οικισμών της πόλης Μπογκοτά στην Κολομβία. Εξετάζει οικισμούς που αυτοεμφανίζονται σε περιοχές μητροπολιτικών προαστίων μέσω διεργασιών, κατά τις οποί-

ες εφήμερες μικροκατασκευές (παράγκες) εξελίσσονται στο χρόνο και μετατρέπονται σε πολύπλοκα και μόνιμα κομμάτια -"θραύσματα"- του αστικού ιστού. Με τον τρόπο αυτό αναπτύσσονται δύο παράλληλες αλλά αντίθετες πόλεις:

- Μια κυρίαρχη, που αναζητά με ελεγχόμενη (επίσημη) αστική ανάπτυξη και
- μια άλλη, περιφερειακή, που αυτοδικαιολογείται τη μη σχεδιασμένη (άτυπη) πόλη. Μεταφέροντας αυτό το δίπολο στα ζητήματα κοινωνικής στέγασσης, αποδεικνύεται αφενός η επανάληψη, η δυσκαμψία και η αργοπορία της "επίσημης" πόλης και αφετέρου η ευελιξία, η προσαρμοστικότητα και η ποικιλομορφία της "άτυπης". Το ερώτημα που τίθεται, λοιπόν, μέσα από την έρευνα του κ. Duque είναι αν μπορεί η επίσημη (formal) αρχιτεκτονική να διαχθεί από την άτυπη (informal). Το υλικό που εκτίθεται στο Ρότερνταμ παρουσιάζει την έρευνα ως ένα χρονολογικό διάγραμμα που μπορεί να "διαβαστεί" από δύο συγκλίνουσες κατευθύνσεις, μέσα από τις οποίες ο επισκέπτης:
- εισάγει επίσημα στο θέμα και "αποδομεί" το αντικείμενο μελέτης και

• ακολουθεί μια σειρά από "υποχρεωτικά" βήματα - στάδια, τα οποία παρουσιάζονται κατά την κατασκευή μιας κατοικίας. Αυτή όμως ακριβώς είναι, σύμφωνα με τον αρχιτέκτονα, η άτυπη διαδρομή (της εκτόπισης). Επιπλέον, σε συνεργασία με την αρχιτέκτονα Ρουμπίνη Μακρίδου (με την οποία αποτελούν τους sero architects), στην έκθεση παρουσιάστηκε αρχείο με περιπτώσεις κατοικιών που είχαν υποστεί ψηφιακή επεξεργασία, με σκοπό να τονιστεί η μοναδικότητά τους ως αρχιτεκτονικά "θραύσματα".

